

ПЛОВИ КОРАК

Лист основних школа у Прњавору и Варошици Лешници

ГОДИНА V

СЕПТЕМБАР 1976. ГОДИНЕ

БРОЈ 9

ПРВА СЛОВА

Пошли су у школу
и прваци мали

Научиће слова,
јер пре нису знали.

Зорица Поповић, II-4

У ШКОЛИ

Пробудио сам се нешто пре 7 сати. Само неколико тренутака сам био будан, а онда утонуо у сан. Ускоро осетих нежан додир: — Хајде — тихо је шапутала мајка — дижи се време је за полазак у школу.

Скоких. Па да, данас је први дан поласка у нову школску годину. Зато се морало мало раније устати, спремити...

За тили час све је било спремно.

Када сам ушао у толико познато школско двориште које је било обасјано дивним сунчевим зрацима препознао сам стара, позната лица.

Рукоواسмо се, измењасмо поздраве и разговор сам потече. У дворишту граја, галала... Сви хоће да говоре... Надвикивање на све стране...

После три месеца одјекнуло је и школско звонце. И све што је

дуже звонило било је пријатније...

У учионици напетост, ишчекивање...

На вратима се појави разредни старешина... Тек тада смо били сви на окупу... Измењасмо мисли, поседасмо у клупе и поче разговор о учењу, владању. Савети за целу школску годину...

И док дланом о длан, а оно одзвони и за последњи час...

Последњи час првог дана школске године.

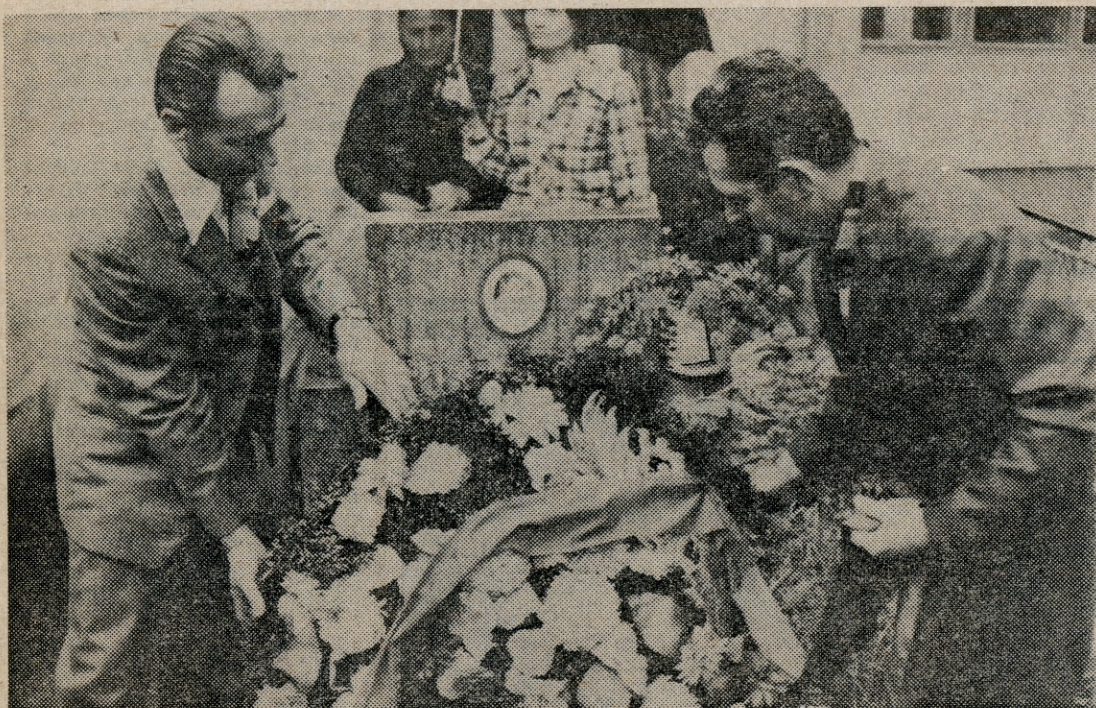
Борко Ивковић, VII-2

Звонце

Школско звонце зазвонило и у школу децу зове — Хајде децо скупа сви добро ћемо учинити, заједно се играти.

Биљана Гарабиљевић, V-2

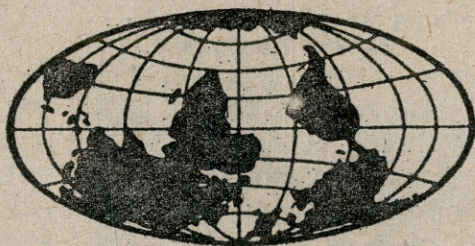
Срећан вам празник!

Полагање венца на гроб лекара Жике Јанковића.

Сваке године на Дан борца и Дан ослобођења нашег села сеоске друштвено-политичке организације полажу венце на гробове палих бораца. Поред спомен-костурнице и споменика код старе железничке станице и Милутиновића куће, венци се полажу и на школској згради и гробове свештеника Драгутина Јовановића и лекара Живорада Јанковића које су непријатељи убили 1941. године.

Дугогодишњи знанци

Овај број нашег листа наградно је штампала „Политика“. Вест о награди нас је обрадовала и због тога што је „Политика“ још пре рата у више наврата писала о Прњавору и Лешници. За овај број издвајамо текст из „Политике“ од 9. новембра 1922. године у којој је др Рудолф Арчибалд Рајс, о отварању прњаворске костурнице писао:

„Киша очајно пада. Тешки облаци вуку се полако над расквашеном земљом у Мачви. Задња јесен жуто је обојила лишће које се још држи на дрвећу, а она лије поток на пролазнике под шибом силног ветра. Сеоски сокаци прекривени тешким блатом, колико житким толико лепљивим. Тужно, бескрајно тужно. Али то је у складу са церемонијом... И небо за њима плаче. ...Тихо свет пролази поред маузолеума, где су нагомилани венци. И сад прњаворски мученици и са њима заједно и сви они из Великог рата имају свој мали храм. У Прњавору смо испили велику чашу, пуну патриотизма и за њу кличемо, хвала,

искрено хвала, нашим пријатељима из Мачве“.

И каснијих година „Политика“ је посвећивала читаве странице Прњавору и његовим мештанима.

Средином 1928. године писала је опширно о напредном земљораднику Миливоју Самуровићу, а наредне године подугачак некролог о његовој смрти.

Новинари и уредници „Политике“ често су посећивали Прњавор. У одбору за граду Костурнице налазио се и Јован Тановић, уредник „Политике“ који је преко листа допринео упознавању читаве Југославије за зверствима аустроугара почињеним 1914. године у Прњавору.

Због тога је ученицима, њиховим наставницима и родитељима посебно драго што је овај свечани број листа, посвећен ослобођењу села и Дану школе, штампала наградно „Политика“, која је 1974. године била покровитељ „Седам дана прњаворских јубилеја“.

На ТВОМ гробу

Данас док слобода својом светлошћу и топлином обасипа гробове бораца, људи који су животе своје оставили и слободу никада нису дочекали, ја тужна и поносна стојим поред твог гроба другарице. У мислима видим све вас мајке, све жене, како јуришате у борбу рушећи сва застарела мишљења о жени.

Поносим се другарице што сам дете таквог народа и таквих мајки. И док стојим поред твог гроба закљичем се теби жено и борче, да ћу и ја ако треба знати бранити своју слободу, твој гроб и лепу домовину.

Вера Стефансзић, VIII

Сви смо тврђава

Данашња деца нису осетила шта је то рат. Она не знају шта значи прекривено небо бомбардерима. Не знају ни за славље које је посвећено слободи одмах иза рата.

У рату је постављен темељ слободе армиран братством и јединством наших народа.

У најтежим часовима братство је челичило, слога побеђивала. Сетите се само како су седам прутева заједно јаки... Подигли смо велики и лепи дом у коме су сложни много јачи.

Моника Самуровић, VI

ВАЈАР НЕСВРСТАНИХ

Можда нисте знали да је заглавље нашег листа бесплатно урадио вајар Остоја Горданић-Балкански, који има свој атеље у Лозници и Београду. Иначе, до сада је Остоја урадио 42 рељефа шефова држава и влада несврстаних земаља. Рељефе је лично предао Шереру и Каунди, а преко представника поклонио је још 10 рељефа.

Међу урађеним истиче се рељеф председника Тита чију слику објављујемо.

ХАКИЈА ПОЗДЕРАЦ У ПРЊАВОРУ

Завршној свечаности сеоских олимпијских игара општине Шабац присуствовао је Хакија Поздерац, члан Савета Федерације и председник СОФК-е Југославије. Предаја диплома и проглашење победника је извршено у Прњавору где је Поздерац дошао нешто иза подне. У свечаном програму, поред чланова КУД-а учествовао је и Радивоје Марковић, доајен спортског новинарства.

Месна заједница је Поздерцу и Марковићу уручила пригодне поклоне — слике које је урадио наш наставник ликовног васпитања Божидар Пантовић.

СЛОБОДНА ДОМОВИНА

Ја сам дете које безбрижно живи у земљи обасјаној сунцем слободе. Живим у земљи прекрасних природних лепота: зелених поља и њива, шумовитих планина, у земљи валовитих река и слапова.

Срећан сам. Марљиво учим да једнога дана помогнем напретку домовине. Растем безбрижно захваљујући онима што су се несегично борили за слободу.

Предраг Лазић, VII-1

МОЈОЈ ШКОЛИ

Школа је у мојим мислима као

најлепши цвет.

У јави мојој као

младости свет.

У сновима којим као

најдражи сан.

У ноћима мојим као

сутрашњи дан.

Она је попут ореола среће

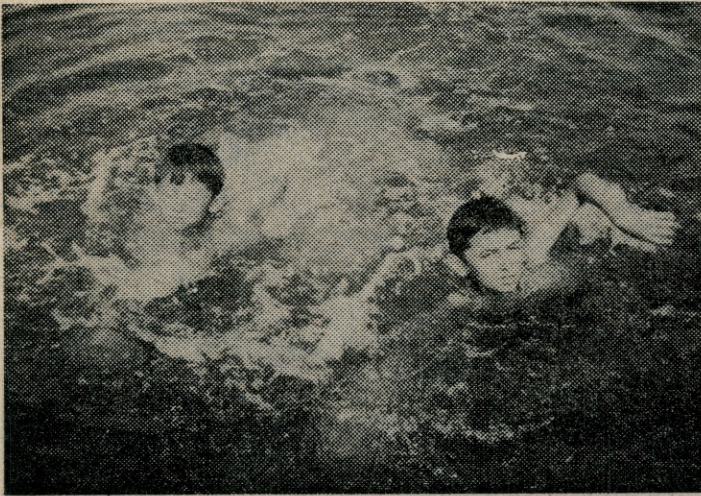
Она је попут смеха и још веће,

Она је попут сунца што сја

Она је попут сваког од нас

Она — то сам ја.

Жељко Кулезић, VII-2

У току лета

У току лета 50 ученика из Прњавора, Рибара и Петковице је летовало у Стариграду крај Задра. Поред одмора већина ученика је савладала пливање и учествовала на разним такмичењима. На нашој слици су два безбрижна пливачка почетника.

Младосћ

Младост је најлепше доба
на целом свету,
младост је поље са много цвећа
младост је велика ружа
усред пролећа.

Драгана Добросављевић, VII

За половину бесплатно

Прошле школске године у Лешници је бесплатне учбенике добило 470 ученика. Средства од 150.000 н. динара је обезбедила СИЗ основног образовања у Лозници.

мање учешће. Планирано је отварање ђачких кухиња у Новом Селу и Јелаву.

М. М.

Успешно су радиле и ђачке кухиње у Лешници, Стражи и Д. Добрићу. Храну је примало 830 ученика. Две трећине ученика кухињу користе бесплатно или уз нај-

Изненадила сам родитеље

Тата је лагано ишао за плугом, а мало даље од њега мајка је нешто копала. Своје свакодневне послове почели су обоје од раног јутра. Тата је ишао брзо иза плуга. Само повремено би се чуо његов глас: „Брже мало Ласто... Ајде, ајде, па ће вечерас бити мало више зоби...“ А онда би у ваздуху пукао бич.

Само повремено мајка се усправљала и брисала зној са чела. Чула сам и једну стару песму коју је тихо певушила.

ненађење потпуно успело. А то сам и хтела.

Увече, мама ми је причала да им је до мрака било много лакше да раде.

Наташа Вујевић, VI-2

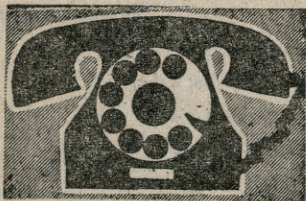

У радионици

Био је петак. Имали смо општетехничко у радионици. Чим смо ушли почела је несносна галама. Надвикивали смо се... Ко јаче тај је бољи, и у тој општој галами нисмо ни приметили када је наставник ушао. А онда, девојчице су се жалиле на дечаке, а дечаки на нас... Поседали смо и очекивали прозивање... И почело је... Уместо галама сада је било страха. Добила сам четворку. Каква радост?

Оно за галаму није било лепо, али ова четворка, морам признати обрадовала ме је.

Драгица Б. Радановић, VII

Негде око подне тата је зауставио уморне коње да се одморе и позвао мајку да јој саопшти да оде кући и припреми ручак. И таман што је он њу позвао, ја сам стигла са спремљеним ручком... Погледали су се. Било ми је јасно да је моје из

ДЕДИНИМ СТОПАМА

На слици је Живко Диковић тек придошли првачић. Он носи дедино име који је у Прњавору пре рата био комуниста. Такав је остао све до смрти. Али за Живка је читава околина знала по читању књига и веома лепом и течној причању. За деду све петице, а за унука — видећемо.

НАШЕ ШКОЛЕ У БРОЈКАМА

Лешница:

Од 1.307 ученика на крају школске године разред је са успехом завршило 1.285 или 98,30% што у односу на прошлу годину представља повећање од 2%. Просечна оцена је била 3,64.

Прњавор:

Од 1.041 ученик, разреде је са успехом завршило 1.008 ученика. То је преко 96%.

Прошле године бесплатан превоз је користило 178 ученика, а њих 165 је добило бесплатне уџбенике. Летовање на мору је организовано за 50 ученика, а на екскурзијама је учествовало 805 ученика.

Ради побољшања исхране планирано је отварање кухиње у Рибарима.

Награда у Зајечару

На републичком такмичењу месних заједница, ове године је учествовао и Прњавор. Финална смотра је одржана у Зајечару. Прњавор је награђен посебном наградом — књигама у вредности од 15.000 н. динара. Гледаоци широм земље имали су прилике да на малим екранима виде учеснике из Прња вора на завршној смотри.

Из програма рада

Лешница:

Прошле године је сарадња школе и родитеља била веома богата и разноврсна. Она се одвијала кроз родитељске састанке, посете ученичким домовима, предавањима, филмом, преко Савета родитеља и др. Главни циљ је био побољшање успеха.

Ове године је планирана много шира сарадња у погледу и прикупљања средстава за доградњу школског простора. У ту сврху обезбеђено је већ 500.000 н. динара од СР Србије, 3.000.000 н. динара СИЗ основног образовања Лозница, а 700.000 н. динара обезбедила је Месна заједница Лешница.

Секције планирају

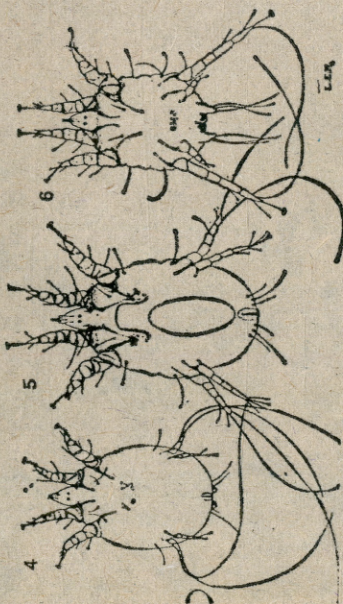
Прњавор:

У току школске године ученичке секције и друштва припремиће пригодне програме за све државне празнике. Као и прошле и ове године ће ученици учествовати својим програмом у свечаним академијама посвећеним Дану ослобођења, Дану ЈНА, 8. марту, 1. мају и др.

Поред родитељских састанака у овој школској години је планирано одржавање предавања за родитеље, обилазак ђачких домова и заједничко обезбеђивање средстава за градњу водовода у школи.

Школа располаже следећим савременим наставним средствима: респондер, 6 графоскопа, 4 телевизора, 1 касетни кинопројектор, 4 магнетофона, 4 грамофона, 2 радио апарата...

Планирано је потпуно коришћење ових и набавка нових средстава.

Прњавор:

У току године радиће КУД са литерарном, рецитаторском, драмском, хорском и фолклорном секцијом. Планирано је 7 наступа чланова друштва. У оквиру спортског друштва радиће атлетска, гимнастичка, кошаркашка, рукометна, стоно-тениска и шаховска секција. Поред фото секције, ове године ће у оквиру клуба младих техничара радити и кино клуб.

Поред секције у школи ће радити и Пионирски одред, Подмладак црвеног крста, организација Савеза социјалистичке омладине, Млади горани и извиђачи.

Пионирски одред планира да поред организовања свечаних академија буде и организатор литерарних вечери, изложби, такмичења у разним областима. Биће занимљива акција: — Тражи мо најраспеванију разредну заједницу... А такмичење је већ почело.

Лешница:

Литерарна секција планира да настави сарадњу са друговима и другарицама из Прњавора и да заједнички у току године издају 3 броја листа. Планирају и сусрет са познатим књижевницима.

Горани су планирали да у Доњем Добрићу засаде 1 хектар шумских садница, а кино-секција је преузела обавезу да током целе године приказује филмове за ученике.

Бројне су и акције које су предвидели млади природњаци, историчари и географи, Спортско друштво и друге секције.

И ове године школа у Лешници је свечано прославила Дан школе. Поред културно-уметничког, био је богат и спортски програм. То показује и наша слика на којој су екипе учесници из Лешнице, Јање и Прњавора.

ДЕЦИ НАПУШТЕНИХ ЗЕМАЉА

Драга децо далеких земаља,

Обраћам вам се као одани пријатељ земље у којој влада мир, братство и јединство и непресушна слобода. Имам прилике да гледам ваша измучена и гладна, нејака и слабачка тела. Над вашим небом круже авиони који сеју смрт. Око вас падају зграде, праште бомбе, руше вам школе, игралишта...

Моја би жеља била да и код вас завлада слобода, па да онда дођете и видите моју слободну и лепу домовину.

Тада бисмо заједно запевали заносну песму слободе, мира и среће.

Снежана Лaziћ, III-2

ЧОВЕЧЕ ТЕБИ СЕ ДИВИМ

Данас је човекова рука свемоћна. Уместо летећих ћилима из бајки, ствара авионе и свемирске бродове. Зауставља реке и гради хидроцентралне. Човек не мирује, јер никада није задовољан оним што је постигао. Увек је остајало оно: — па могао сам више и боље. А тако је и код нас у школи: — увек се могло бар мало више.

Зато се ја дивим човековом стваралаштву и истрајности у раду. Ми који долазимо борићемо се да нам сутра буде боље. Може — јер ми можемо мало више.

Љиљана Стефановић, V-1

Бронза — за прву помоћ

На другим сеоским олимпијским играма, одржаним у Светозареву, екипе прве помоћи из Прњавора освојила је треће место. За само један поен испред прњаворске екипе била је екипа Панчева. У екипи Прњавора наступали су: Драгана Гарабиљевић, Нада Пангић, Грозда Блажић, Србољуб Срдановић, Будимир Срдановић и Александар Кондић.

Сви чланови екипе добили су дипломе и бронзане медаље.

*

Старт без пораза

После две деценије такмичења фудбалера „Младост“ у подсавезу ове јесени први пут прњаворски љубитељи фудбала гледају сусрете у подринско-колубарској лиги. На старту фудбалери ни су изневерили. У четири су срета постигли су две победе, а две утакмице су завршене нерешено. Постигли су 8, а примили 3 гола.

Честитамо на старту без пораза.

ОПЕТ У ШКОЛИ

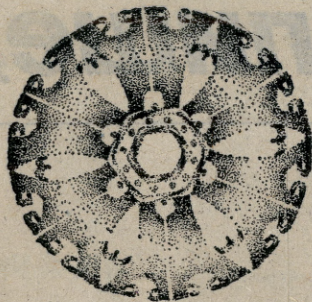
Врућина још недовршеног лета, комешање, гласови — стални пратиоци школе. Лица с отисцима златних руку сунца, очи још неотрежњене од мора и соли, од галебова који су оставили отиске својих крила у њима...

Радозналост у очима, смешкање, похвалне речи: „променила си се“, „Имаш дивну хаљину“...

Звоно, и опет између свега тога звоно, одношење лета кроз тихи спев цврчка који се све више губи у даљини. Звучи упозорење, гласно и озбиљно: ШКОЛА, ШКОЛА...

Споменка Тубић, VII-3

*

ЗАСТАВА

Црвена, бела и плава боја
Данас су знане,
Јер су од њих
Наше заставе ткане.
Црвена је крв која се
Некада много лила,
А плава је боја по небу
Пловила.
Док су мутни облаци
Небом пловили,
За беле дане
Ми смо се борили.

Љубинка Радић, VIII

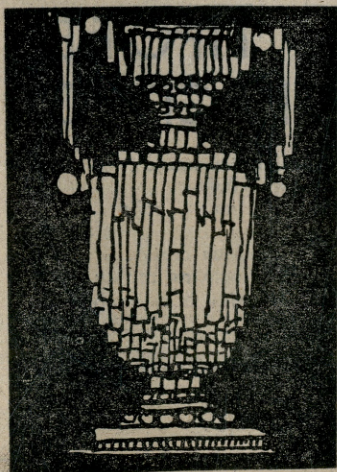
*

НА ИЗМАКУ

Лето је на измаку. Са
првим пожутелим лишћем до-
лази рана јесен. Полетеће и
прва јата птица селица. Оне
се селе на далеки југ. Маме
ужурбано спремају зимницу.
Вредни берачи журе на њи-
ве и убирају летину.

Радојка Јовановић, IV-3

*

И ове године
школа у Лешни-
ци је свечано про-
славила Дан шко-
ле. Поред кул-
турно - уметнич-
ког, био је богат
и спортски про-
грам. То показује
и наша слика на
којој су екипе учесници из Леш-
нице, Јање и Пр-
њавора.

РАДНИЦИ

Драги другови,

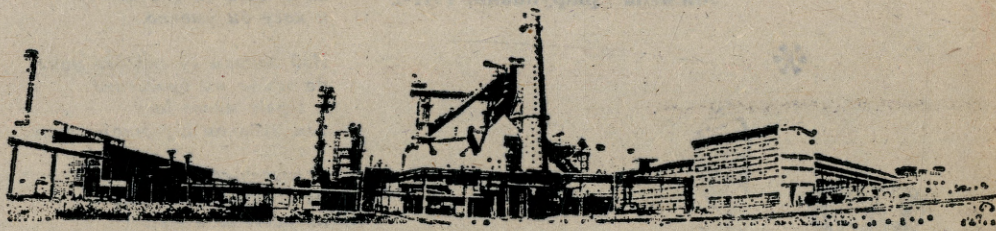
Кроз векове сте се борили за своја
права, за самоуправљање и право гла-
са. До данашњег дана, протекле су ре-
ке крви, зноја... Знамо да вам је било
тешко, али данас уживате и углед и
права.

Нашим писмом желимо да вас охрабри-
мо, да и даље обарате рекорде у раду,
да својим залагањем допринесете бр-
жем развоју наше социјалистичке зем-
ље. Ми смо ваша деца. Вас ћемо сутра
наследити.

Свако вече гледамо на телевизији, слу-
шамо и читамо, како широм државе ис-
растају куће, фабрике, предузећа...
Ниче нова, велика и непобедива рад-
ничка Југославија. Ту су и мостови,
пруге, асвалтни путеви. Ту су укроти-
тељи речних бујица...

Када одрастемо наставићемо ваша дела.
А дотле, желимо вам пуно успеха у
раду.

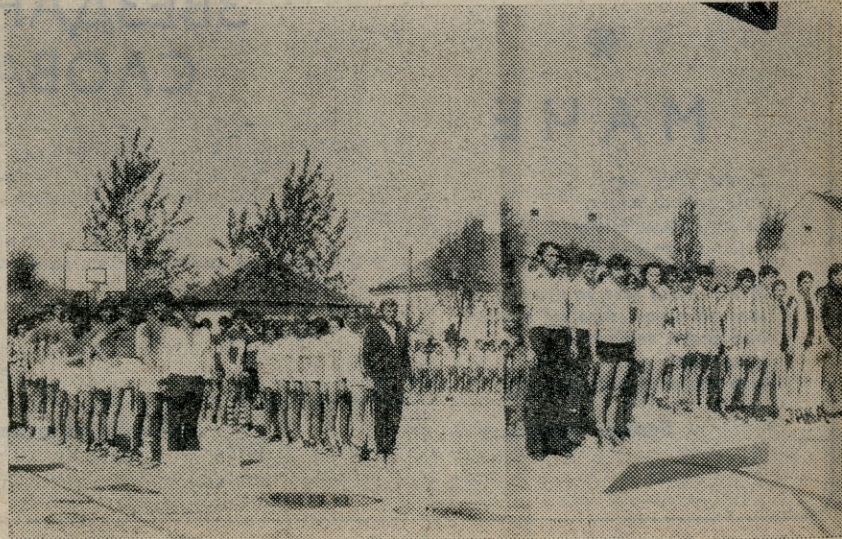
Разредна заједница
VIII-2 разреда

МОЈА ДРУГАРИЦА

Нико нема другарицу као ја. Средњег је раста и танковита. Њена дуга црна
коса прекрива јој дугуљасто лице. Увек је насмејана, весела и симпатична. Са
свима у разговор ступа и сваком хоће да помогне у раду и учењу. Нарочито је
несебична према мени и ја је никад не могу заборавити.

Драгица Мирчић, VI-3

Оловка пише,

ДРУГАРСТВО ЈЕ...

Другарство је љубав међу људима,
Топла искра у нашим грудима.
Другарство је нама заједничка срећа
Која нас опија као мирис цвећа.
Другарство је мост који нас спаја
Као цвркулт птица из гаја.
Другарство је нешто
Најлепше на свету.
Другарство је звезда која небо краси,
Али треба пазити да се не угаси.

Љиљана Трифуновић, VIII-2

ЈОЦИН САН

Сањао је мали бата
велик' лонац као врата
и још већи
у њег' може и во лећи.

Колико је „мали“ био
када би се усудио
на у њега ти скочио
и косу би умочио.

Над лонцем су сад два цина
до земље им брадетина
и гурају малог Јоцу
том дубоком страшно лониу.

А спавач се уплашио
па се одмах пробудио
из постеље изјурјо
новом дану пожурио.

Нигде цина — нигде лонца
насмеја се мали Јоца.

Владан Кулезић, VII-2

ЗА СЛОБОДУ

Стотине наших прођоше често
и спремни бише да у смрт крену,
за домовину, за народ свој,
и док умираху чуо се пој.
рата

Гинуше у јуришу
оставише тела на бојишту,
дадоше животе своје
за срећу домовине моје.

Бојана Радановић, VII-3

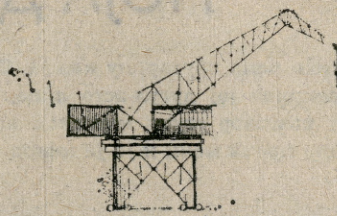

МАЧЕ

Имам једно маче
које стално плаче.
Ја му кажем Мими
хајде мало јаче.

И не слуша шта ја причам
шта то тепама, шта му причам
оно скочи тврдоглаво
и не хаје
што то мени није право.

Верица Берић, V-2

ЗВЕЗДАНА СЛОВА

Да сам, мајко, песник
само бих о теби невала,
да сам мајко вајар, уметник
само бих твоје лице вајала.

Да снаге имам звезде да покренем
по вољи својој да их мајко,
у пет бих, мајко, разврстала
и са неба вечито би сијала
реч ова:

МАЈКА.

Лепосава Самуровић, IV

ЛЕПТИР

Један мали лептир
на ружу је стао,
Мало помириша
и рече јој „Здраво“

Савка Васић, VIII-5

ЉУБИЧИЦА

У башти мојој,
где има пуно птица
пролетос рано
процветала плава љубичица.

Ох, како је била лепа
њена нежна боја,
зато сам и ја била поносна
што ју је дала башта моја.

Иванка Попић, VII

ПРОЂЕ РАСПУСТ

Дан по дан прође
и време дође
да се у школу пође.

Са књигама својим
ја пред школом стојим
и упознајем се са настаником
новим.

Божица Радиновић, VII-1

пише срцем

МАЛА ПТИЦА

Птица моја мала
без оца остала.
Птица моја мала
без мајке остала.
Птица моја мала!
Испред моје куће
она ми црвуће
и тугу ми своју шапуће.
Птица моја мала!

Драган Ђурђевић, VI-5

ВРАПЧИЋ

У колевци мекој,
наш врапчић снови.
У кљуну му мајка
бубице доноси
скупљајући пољем
по јутарњој роси.

Цвркутао врапчић
ћију! ћију! — ћи!
као да нам каже:
„Помозите ми“.

Али једног дана,
мајка није дошла.
Зашто — није знао,
плакао је врапчић,
тужно цвркутао.

Два дана се врапчев
тужни гласић чуо
трећи дан је врапчић
угинуо.

Драга Петричић, V-2

*

Тужан пријатељ

Мој драги пријатељ цврчак
сад тужну песму пева,
стао је на полупан краг
и о прошлости снева.

Гледам га тужно, немоћно,
суза из ока његова кану,
у грудима осетих да жар наде
у срцу моме плану.

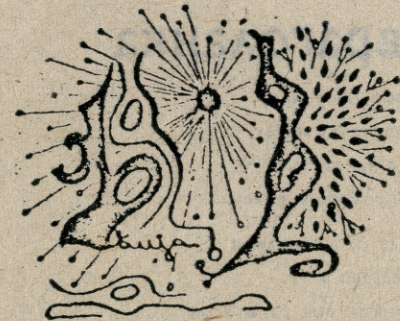
Помоћи ћу ти мој свирачу,
помоћи ти нада моја,
нека дође крај плачу
јер ме пече суза твоја.
Мирослава Павловић VIII-3

*

ШКОЛСКО ЗВОНО

Школско звоно опет зове
ученике старе, нове,
Зове разне ђаке:
трећаке, прваке...

За школу књиге спремај,
Оловку и гуму купи,
Иди ал' не дремај
у старој ђачкој клупи.
Савкица Грандић, VII-1

ПАРТИЗАН

Партизан-борац
кроз шуму иде,
опрезно корача
да га непријатељи не виде.
Корача тихо, нечујно кроз шуму
непријатељ му је стално на уму.
Пушка у руци стоји чврсто,
не смета ни ноћна тмина,
та пушка је страх и трепет
непријатељима.

Миодраг Радановић, VI-3

*

Наше бриге

Прошао је летњи одмор
нема више праве игре,
Све нас сада школа чека
настале су ђачке бриге.

Миленко Тарлановић, III-5

Ловац Пеђа

У лов је кренуо,
један мали Пеђа.
Обесио пушку,
на нејака леђа.

Желео би и он,
да улови зеца,
али снаге нема,
јер му нога клеца.

Због тога га Микула,
ставио на леђа,
на се целим путем,
смешка „ловац“ Пеђа.

Драгана Тарлановић, V-5

Звонце

Звони школско звоно
звони на сав глас.
Пожурите децо,
почео је час.

Звони звоно:
звон, звон, звон!
пожурите ђаци,
сваки месту свом.

Весна Иванишевић, VII-2

2a/10d

Оловка пише,

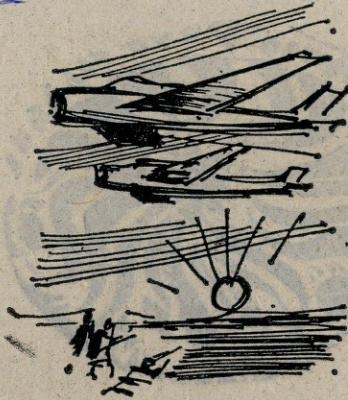
ЗВЕЗДЕ

Звезде нису играчке,
Нису ни мачке,
Звезде нису зарези,
А нису ни тачке.

Звезде нису бројке,
Нити су приче,
Звезде на нешто
Сасвим друго лице.

Звезде су дугмад
Кристално бела,
Што красе плава
Небеска одела.

Љиљана Трифуновић VIII

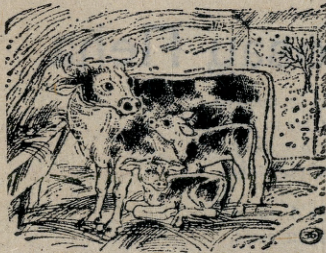

БУБАМАРА

У колевци маленој
бубамара снови
лахор је љуљушка
латица покрива.

Мало даље
у канџици росе
печла се умива
за то време бубамара
дубоко снови.

Дубравка Селенић, V-2

ПОТОЧИЋ

Поточић жубори, таму скрива,
Птица мала пева свима.
И птичице малене цвркућу у
глас:

„Поточићу мали, ти си само
наш!“
Зорица Васић, VI-3

КРОЈАЧ

У плавом руку
полако јесен стиже.
Одећу природа мења
и зреле плодове ниже.

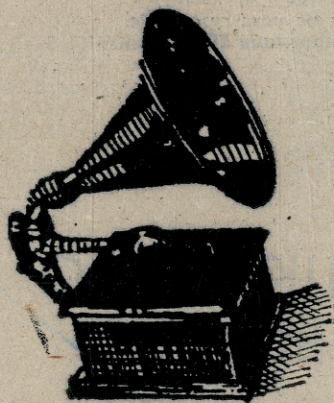
Дарује румене јабуке,
мирисне крушке жуте
И тихо кроји
зимске капуте.

Славица Враголић, VII-3

ЈЕСЕЊИ ДАРОВИ

Јесен је најлепше доба,
има безброј боја.
Јесен даје нашем воћу,
хаљиницу жуту,
прегрлит дуња, грожђа, шљива...
Јесен лена, јесен жута
нама деци то дарива.

Татјана Дамњановић, V-2

ЈУТРО У МАГЛИ

Јутро обавијено
густом маглом
коју као да растева
тужан цвркут испод трошне
стреје,
на ремети магли сан,
иако је зора најавила дан.

Гордана Зељић, VI-1

МОЈА ЖЕЉА

Желела бих да будем птица
И да летим високо, високо,
И да на мене увек гледа
Једно велико плаво око.

Да летим у јату белом
Под плавим небеским велом.
Моја жеља је да будем птица
да будем птица ластавица.

Светлана Урошевић, VII-1

Мала враголанка

Имам малу мацу,
Враголанку праву,
Око врата носи
Једну мајину плаву.

Ја се са њом играм
У вечери роне,
Све док она разљућена
Репићем не ма' не.

Проданић Светлана VII

НАЈЛЕПШЕ

Леп је цвет у башти.
Лепо је небо.
Леп је поток што своје токове
вијуга.

Лепо је сунце што сја,
Али је најлепши мајчин Загрљај.

Искић Милица VII

ПИШЕ СРЦЕМ

Цер

Са кућног прага
гледам у даљину,
и посматрам Цер
нитому планину.
На тој је планини
црскa битка била,
на тој се планини
многа крв пролила.

Радоје Цветиновић, VII-2

Ветар

Несташни ветар ми је мр-
сио косу. Дувао је много ја-
че него обично. Дрвеће је
махало својим гранама, а
мени се чинило као да маше
рукама. Трава се повијала
тражећи да је заштитим. По
чела је и киша. Улица је
постала пуста. После кише
обасјало је сунце. Нестало је
несташног ветра...

Винка Тадић, IV-2

Куче

Имам једно куче
Шарене је боје
Напољу се играмо увек обје.
А кад сумрак дође,
моје куче тужно у кућицу пође.

Зорица Деспотовић, VII-1

Ко шта ВОЛИ

Неко воли кишу,
Неко воли снег,
А ја волим сунце
Кад обасја брег.

Неко воли школу,
Неко воли поље,
А ја волим наставнике
с пуно добре воље.

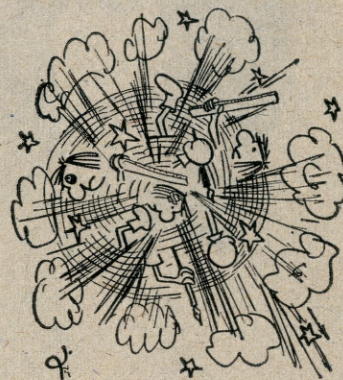
Милка Стефановић VII

Рана јесен

Листе полако опада са грана
стари знак — стиже јесен рана.
Трава се сада не зелени
као у пролеће кад цвета,
јер сада уместо цвећа
пољима јесења магла шета.

Верица Вујић, VIII-5

Мали Милан и деда

Мали Милан свога деду воли,
За њим иде и стално га моли:
„Драги мој деда,
дај ми мало меда
да се мало сладим
кад ништа не радим“.

Весна Марковић, VII-4

Зец

Трчи зека кроз шумицу
Трк, трк, трк,
Па нам паде у барицу
И испрља брк.

Ох, ти зеко не љути се,
Сам си крив.
Што не гледам куда идеш
Док си жив.

Стефановић Милка VII-5

Маца

Имам једну мацу
коју зовем Мица,
врло је умиљата
и воли када се голица.

Миланка Новаковић, IV

На слици: Гордана са медаљама.

Горданине медаље

Гордана Веселиновић, ученица VIII разреда наше школе до сада је постигла неколико значајних спортских резултата. Поред победе на општинском и међуопштинском такмичењу на 600 м. за јуниорке Гордана је на Другим олимпијским играма у Светозареву освојила друго место.

Тако је до сада укупно освојила две златне и једну сребрну медаљу и неколико диплома и похвалница.

Ко зна можда ће из нашег села кренути будући спортиста југословенског гласа.

Тешко јесте, али...

Да знате, децо моји друга ри, како се ја некако никакo не разумем у писање за новине. Па шта је, шта се чудите, нисмо имали своје праве новине и нисам ћу вам поштено: док нису могла ни да научим. И рећи почеле излазити наше новине ја сам се у то писање разумевала као Марко Краљевић у тенис. Што, па опет Марко Краљевић? Па зато што у Марково време није било тениса. Е, сада се ја разумем у писање за новине, а Марко тенис неће никад научити...

Драгана Веселиновић, IV-2

Јутро на селу...

Свиће зора окупана руменилом. Село спава мирно, окићено бескрајним венцем сивог неба. Јутро румени над успаваним пољем. Ужарено сунце помаља се иза брега. Песма петлова буди осуни поточић у зеленом гају. Он радосно жубори, поздравља зору и жури у сусрет реци која чека да га прими у свој загрљај.

Шарени цвет подиже своју мирисну круницу из густе траве и на латицама засијаше бисерне капљице росе. У селу је све мирно и тихо. Јутарњу тишину прекида лавез паса. Ратарџуре на њиве.

...у граду

Јутро је. Лаки облачићи скупљени на истоку преливали су се као опали, а онда одједном постадоше златни од сунчевог сјаја. Небо је добило боју бисерних шкљки. У даљини су се назирали кровови и димњаци Петроварадинске тврђаве.

Дунав је упијао кристалне зраке сунца које је почело да се буди. Врапчићи су надлетали кровове. Ласте су се враћале са југа. Сунце је полако постајала ужарена лопта која је разливала спектар кристалних боја по Дунаву. Дунав је изгледао величанствено у том сунчаном раскошном јутру.

Љиљана Трифунџић VIII-2

ПРВИ КОРАК

Лист ученика основних школа у Прњавору и В. Лешници

Одговорни уредник
МИХАИЛО РАЈИЧИЋ

Технички уредник
ДРАГАН КУБАТ

Штампа: НИП „Политика“, Македонска 29
Београд